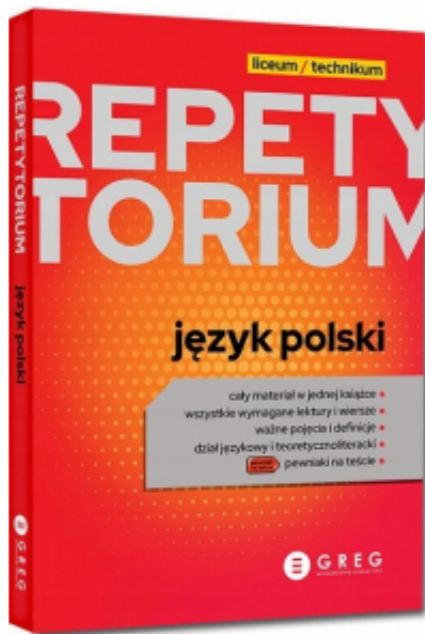

Dane aktualne na dzień: 03-08-2025 17:05

Link do produktu: <https://silesiabook.pl/repetytorium-matura-2023-jezyk-polski-p-650.html>

REPETYTORIUM MATURA 2023 JĘZYK POLSKI

Cena	27,99 zł
Nośnik	książka papierowa
Autor	Praca zbiorowa
Okładka	miękką
Tytuł	Repetytorium. Liceum/technikum. Język polsk
Wydawnictwo	Wydawnictwo Greg
ISBN	9788381860635
Klasa	wieloletnie
Przedmiot	Język polski
Rodzaj	kompedium, repetytorium, opracowanie
Seria	inna
Wysokość produktu	3
Szerokość produktu	17
Numer wydania	1
Liczba stron	676
Język publikacji	polski
Rok wydania	2022

Opis produktu

Repetytorium język polski - NOWA MATURA 2023

szkoła: liceum/technikum

cały materiał w jednej książce

wszystkie wymagane lektury i wiersze

ważne pojęcia i definicje

dział językowy i teoretycznoliteracki

pewniaki na teście

- ISBN: 978-83-8186-063-5
- rok wydania: 2022
- autor: praca zbiorowa
- liczba stron: 676

-
- typ oprawy: oprawa miękka
 - format: 170 x 245 mm
 - waga: 1043 g
 - stan: NOWA

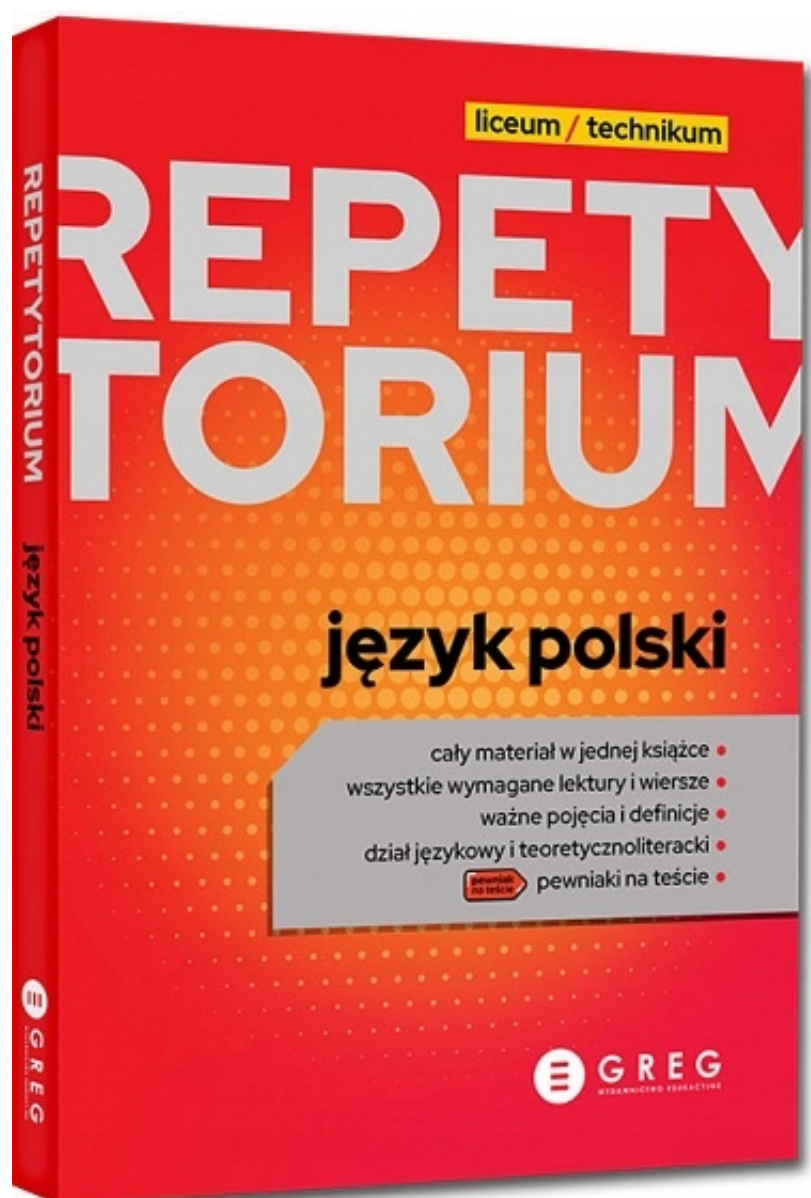
Przedstawiamy **Repetitorium - język polski** - kolejną odsłonę znanej i cenionej książki, z którą maturzyści od wielu lat z sukcesem przygotowują się do egzaminu maturalnego. Ta wersja jest **w pełni zgodna z aktualną podstawą programową** i przeznaczona **dla uczniów nowego czteroletniego liceum i pięcioletniego technikum**.

Repetitorium zawiera **szczegółowe omówienia wszystkich lektur obowiązkowych** - są tu dokładne streszczenia, charakterystyki bohaterów i wnikliwie omówiona problematyka. Uwzględniono też interpretacje i analizy **wszystkich najczęściej omawianych wierszy**. Znajdują się w nim też **dokładne omówienia wszystkich epok literackich**, a także **działy teoretycznoliteracki i językowy** uwzględniające wszystkie wiadomości zawarte w programie szkolnym.

Publikacja przygotowana została **przystępnym, łatwym do zrozumienia językiem**, wymagane definicje i ważne pojęcia są wyróżnione, dzięki czemu łatwo je odnaleźć, a integralną część książki stanowią **liczne zdjęcia, ilustracje, grafiki**. **Repetitorium** jest niezwykle **estetyczne, czytelne, przejrzyste**, dzięki czemu nauka z niego to sama przyjemność.

Atutem książki jest **pewniak na teście** - specjalne oznaczenie treści, o które z największym prawdopodobieństwem zapyta nauczyciel na sprawdzianie, klasówce, teście. Warto zwrócić na nie szczególną uwagę podczas nauki!

Polecamy uczniom wszystkich klas liceum do codziennej nauki i powtórek.

rów, uproszczoną charakterystykę postaci (ukazanych na zasadzie kontrastu), szybko toczącą się akcję, podczas której dokonuje się **zaskakujący zwrot akcji** (ukąszenie, które Horus zlekceważył, okazało się śmiertelne). Utwór jest krótki.

MOTYWY

WŁADZA	władza jako wielka odpowiedzialność, dobro państwa wymaga czasem decyzji okrutnych i krzywdzących jednostki
ŚMIERĆ	oczekiwana śmierć dotyka inną osobę, taką, która się jej nie spodziewała
PRZEZNACZENIE	przeznaczenie zapisane w gwiazdach, złudność ludzkich nadziei i planów wobec wyroków boskich czy zrządzenia losu
NADZIEJA	niespełnione nadzieje Horusa na poprawę losu najbardziej uciskniętych poddanych i cofnięcie okrutnych rozkazów Ramzesa wobec najbliższych
MASKA/KOSTIUM HISTORYCZNY	kostium historyczny pozwala pokazać uniwersalne postawy dobrego i złego władcy, które mogą odnosić się do każdego czasu i każdego państwa
KONFLIKT POKOLEŃ	uczucia oraz nadzieje na oczekiwane przez współczesnych zmiany (młody Horus) kontra utylitaryzm, konserwatyzm i konsekwencja (stary Ramzes)

Henryk Sienkiewicz

Potop

- Rodzaj literacki: **epika**
- Gatunek literacki: **powieść historyczna**

Biografia

Henryk Sienkiewicz żył w latach 1846–1916, był wybitnym powieściopisarzem, publicystą i nowelistą. Pochodził ze zubożałej rodziny szlacheckiej o dawnych korzeniach, dlatego już podczas nauki w szkole borykał się z problemami finansowymi, dorabiał m.in. korepetycjami. Rozpoczął studia na prawie, na medycynie, aż ostatecznie zdecydował się na wydział filologiczno-historyczny, jednak nie uzyskał dyplomu. Początkowo pracował jako dziennikarz i felietonista (używał pseudonimu Litwos). Od 1872 r. zajął się również pisaniem powieści. Dużo podróżował, m.in. w lutym 1876 r. wyjechał do Ameryki, skąd przysyłał artykuły i felietony, napisał też wówczas kilka nowel i opowiadań. Do Polski wrócił w 1878 r. W latach 1883–1884 publikował w „Słowie” *Ogniem i mieczem*, powieść, która przyniosła mu wielki sukces. Lata następnie to praca nad *Potopem*, drukowanym w „Słowie” w latach 1884–1886. Również w „Słowie” ukazywała się trzecia część Trylogii, *Pan Wołodyjowski* – w latach 1887–1888. Trylogia ugruntowała popularność pisarza, ale największą sławę przyniosła mu, ciesząca się do dziś międzynarodowym uznaniem, powieść *Quo vadis*. W 1900 r. podczas uroczystości jubileuszu

Portret Henryka Sienkiewicza, Kazimierz Pochwański, 1890 r.

twórczości pisarz otrzymał w darze od narodu dworek w Obłęgorku koło Kielc. Ukoronowaniem sukcesu była Nagroda Nobla za całokształt twórczości przyznana mu w 1905 r. Do najważniejszych utworów Sienkiewicza należą: *Ogniem i mieczem*; *Potop*; *Pan Wołodyjowski*; *Listy z podróży do Ameryki*; *Listy z Afryki*; *Szkie węglem*; *Bartek zwycięzca*; *Za chlebem*; *Janko Muzykant*; *Sachem*; *Bez dogmatu*; *Quo vadis*; *W pustyni i w puszczy*; *Krzyżacy*.

Geneza utworu

Henryk Sienkiewicz przystąpił do pisania Trylogii mniej więcej dwadzieścia lat po klęsce powstania styczniowego. W społeczeństwie polskim **dominowały nastroje przygnębienia i zniechęcenia**, zarówno wobec kolejnych zrywów narodowowyzwoleńczych, jak i ideałów pozytywistycznych, które zaczęły już tracić popularność. Stąd cykl książek „**ku pokrzepieniu serc**”, których bohaterami są Polacy umiejący w krytycznych sytuacjach zjednoczyć się i sięgnąć po niepodległość albo obronić wolność i niezawisłość ojczyzny.

Wyjaśnienie tytułu

Tytuł *Potop* zapowiada, co jest osiłą utworu i w jakich czasach dzieje się akcja. **Potopem zwyczajowo nazywa się wojnę szwedzko-polską z lat 1655–1660**. Można więc wywnioskować, że *Potop* jest powieścią historyczną, a po drugie – że znajdują się w niej **motywy związane z patriotyzmem i poświęceniem dla ojczyzny w trudnych czasach**. Wątek romansowo-przygodowy tworzą wydarzenia fikcyjne, ale w wątku historycznym opisane są prawdziwe wydarzenia, które miały miejsce podczas potopu szwedzkiego (m.in. ucieczka króla na Śląsk i jego powrót, obrona klasztoru na Jasnej Górze, zajęcie Warszawy przez Szwedów czy ślubu lwowskie złożone przez Jana Kazimierza).

O czym jest ta książka?

Potop to powieść historyczna autorstwa Henryka Sienkiewicza, druga część Trylogii, wydana w 1886 r. Opowiada o ważnym dla historii Polski wydarzeniu – **najeździe Szwedów w XVII w.** (w latach 1655–1660), zwanym „potopem szwedzkim”. Akcja utworu nie obejmuje wszystkich wydarzeń, toczy się w latach 1654–1657, w wielu miejscach na terenie I Rzeczypospolitej (m.in. na Żmudzi, w Wielkopolsce, na Podlasiu, w Częstochowie, na Śląsku, w Warszawie). W utworze występują **postacie fikcyjne i historyczne**. Do tych pierwszych zalicza się m.in. **bohater główny – Andrzej Kmicie** (znany następnie jako **Babiniec**) – chorąży orszaki, zdrajca, który dzięki bohaterskiej służbie krajowi zasłużył na rehabilitację, **narzeczony Aleksandry Billewiczówny (Oleńki)**, wnuczki Herakliusza Billewicza. W wojnie ze Szwedami

Potyczka ze Szwedami, Józef Brandt

Filozofia

Celem filozofów stało się **poznawanie rzeczywistości duchowej**, a nie tej, która jest dostępna zmysłom. Sięgali do świata metafizyki, poszukiwali „prawd żywych” (określenie A. Mickiewicza z ballady *Romantyczność*), które rządzą bytem i przyrodą. Była to więc **filozofia idealistyczna**.

Przebieg

Idealizm – przyznanie pierwszeństwa w poznaniu świata wartościom duchowym, pierwiastkom metafizycznym, tajemniczym, pierwotnym. Oparty jest o założenie, że świat duchowy jest pierwotny wobec świata materialnego.

Prekursorem filozofii romantycznej był Immanuel Kant (filozof należący chronologicznie do **epoki Oświecenia**), który głosił pogląd, że **możliwe jest jedynie subiektywne poznanie świata**. Na podstawie subiektywnych wrażeń i wniosków człowiek tworzy idee uogólnienia (np. idea duszy, Boga). Powyższe założenia stały się źródłem romantycznego indywidualizmu i idealizmu.

• JOHANN GOTTLIEB FICHTE (1762–1814)

Filozof niemiecki, jeden z trzech wielkich niemieckich filozofów idealistów. Głosił koncepcję „**absolutu**” – **pierwotnego pierwiastka warunkującego byt**; niezwykle cenił sztukę i twórczość artystyczną. W jego systemie filozoficznym **artysta był natchnionym geniuszem**, odkrywającym metafizyczne prawa, które rządzą światem. Za jedną z najważniejszych wartości Fichte uznawał wolność, dającą możliwość czynu.

Absolut – pierwotny byt, którego prawa rządzą światem; można się do niego zbliżyć dzięki uczuciu, intuicji i wierze, poprzez kontakt z naturą.

Przebieg

Panteizm – pogląd filozoficzno-religijny mówiący o tym, że cała natura przeniknięta jest Boskim pierwiastkiem (absolutem). Według panteistów cała rzeczywistość jest żywa i czująca, natomiast Bóg osobowy nie istnieje.

• WILHELM SCHELLING (1775–1854)

Niemiecki filozof, inicjator Romantyzmu, jeden z trzech wielkich niemieckich filozofów idealistów. Widział w sztuce romantycznej **zbliżenie rzeczy najbardziej przeciwnych**: tragizmu i komizmu, piękna i brzydoty (stąd zachwyt twórczością Szekspira). Jego pogląd stał się jednym z fundamentalnych dla **estetyki romantycznej**. **Uznał naturę za byt absolutny, a jej twórcę – Boga – za najwyższego i najbardziej twórczego artystę**. Proces tworczy był powieleniem aktu Boskiego; zgodnie z filozofią Schellinga każdy akt twórczy człowieka jest analogią kreacji Boskiej. Głosił

koncepcję miłości romantycznej, w której uczucia nabierają wymiaru kosmicznego. Jego poglądy bardzo silnie oddziaływały na twórczość wszystkich polskich romantyków przed powstaniem styczniowym.

Miłość romantyczna – romantycy uważali, że istnieją dusze sobie przeznaczone, pokrewne, bliźniacze. Idealna miłość jest możliwa wyłącznie między nimi – przejawia się to w komunii dusz, dającej poczucie raju na Ziemi. Romantycy wierzyli, że takie dusze spotykają się również w niebie. Twierdzili też, że miłość ma Boskie pochodzenie, stąd często w literaturze romantycznej pojawiały się mistyczne cechy kochanek. W literaturze romantycznej kobieta to istota niemal nieziemska, pozbawiona jakichkolwiek wad, idealna, będąca dla mężczyzny wcieleniem wszystkich jego marzeń i tęsknot. Jest delikatna, subtelna, wrażliwa, uduchowiona, łagodna i opiekuńcza, przypomina bardziej anioła niż realnego człowieka. Miłość romantyczna najczęściej jest nieszczęśliwa, niespełniona, prowadzi do śmierci, na drodze kochanków zwykle stają konwenanse, nierówność społeczną itp.

Przebieg

• GEORG WILHELM FRIEDRICH HEGEL (1770–1831)

Niemiecki filozof, twórca idealizmu, jeden z trzech wielkich niemieckich filozofów idealistów. Twórca tzw. **triady hegłowskiej** – **teza + antyteza = synteza**. Hegel uważał, że każde twierdzenie (teza) ma swoje zaprzeczenie (antyteza), które wspólnie tworzą doskonałą całość (syntezę). Według niego **sztuka to wyraz ducha absolutnego, synteza rzeczywistości z myślą**. Hegel uważał, że **dzieje ludzkości i rozwój cywilizacji to logiczny proces, kierowany przez ducha dziejów**, w którym przeplatane się okresy wojny i pokoju jest naturalnym i koniecznym elementem rozwoju. Wojny umożliwiają człowiekowi rozwój i dają mu coraz więcej wolności, niszczą stary świat i umożliwiają budowę nowego. W jego interpretacji historia stanowi celowy, rozumny proces rozwoju „**ducha dziejów**”, który ma prowadzić do wolności. Świat rozwija się w procesie dialektycznym, czyli w efekcie ciągłej walki przeciwieństw. Jest on również oparty na triadzie hegłowskiej i polega na tym, że wobec jakiegoś określonego porządku rzeczy (teza) pojawia się opozycja (antyteza), która doprowadza do konfliktu i wyłonienia się nowego porządku rzeczy (synteza). Filozof sformułował też **definicję tragizmu**: bohater staje wobec tragicznego wyboru między dwiema równorzędnymi wartościami (teza – antyteza). Ścierają się one, obie przegrywają i z tego starcia powstaje nowa rzeczywistość (synteza). Co charakterystyczne, o tragiczności sytuacji bohatera romantycznego decyduje historia, bo zмага się on z prawdami dziejowymi.

Przebieg

• FRIEDRICH SCHLEGEL (1772–1829)

Niemiecki filozof, językoznawca i poeta, **określił cechy poezji romantycznej**, która według niego była realizacją aktu twórczego i powieleniem sztuki Boskiej. Według Schlegla poezja romantyczna jest efektem natchnienia, geniuszu i intuicji artysty (odrzućenie wszelkich zasad i przepisów), jest uniwersalna, jej twórca może korzystać z wszelkich gatunków i środków wyrazu. Uważa się go za twórcę pojęcia ironii romantycznej.

Przebieg

Konwencja groteskowa	» groteska – celowe przejawskawienie, wyolbrzymienie, zniekształcenie pewnych elementów świata przedstawionego, a także zestawianie elementów kontrastowych, służące podkreśleniu ich znaczenia » opiera się na rozmaitych sposobach deformacji świata przedstawionego » związki przyczynowo-skutkowe między wydarzeniami są zaburzone, w prezentowanych zdarzeniach brak logiki, mogą one być ze sobą sprzeczne » swobodnie miesza nastroje, np. komizm z grozą, patos z wulgarnością, tragizm z sielankowością; w podobny sposób miesza style językowe » miesza style i konwencje literackie, często je celowo łamie, parodiuje lub ośmiesza » mogą pojawiać się elementy fantastyczne, nadnaturalne, oniryczne » może być wykorzystywana np. w takich gatunkach literackich, jak: powieść, nowela, opowiadanie, dramat właściwy, farsa, tragifarsa, liczne gatunki liryczne i in. » przykłady utworów: W. Gombrowicz <i>Ferdydurke</i>, S. Mrożek <i>Tango</i>
Konwencja fantastyczna	» świat przedstawiony stworzony przez połączenie elementów realistycznych i fantastycznych » wydarzenia zazwyczaj oparte o logiczne zasady przyczynowo-skutkowe, często pogłębiona analiza psychologiczna postaci, szczegółowe opisy świata przedstawionego » dwa rodzaje motywów i elementów fantastycznych: • fantasy – elementy pochodzenia baśniowego, legendarnego, wątki nadnaturalne, cudowność, magia (składniki świata przedstawionego nieistniejące w rzeczywistości, nieprawdopodobne i niemożliwe, np. smoki, magowie, elfy, czary) • science fiction – elementy fantastyczne stworzone w oparciu o przewidywany rozwój wiedzy naukowej (składniki świata przedstawionego nieistniejące w rzeczywistości, ale zgodnie ze stanem wiedzy dostępnej autorowi prawdopodobnie w bliżej nieokreślonej przyszłości, np. statki kosmiczne, obce cywilizacje, zaawansowane technologie itp.) » może być wykorzystywana np. w takich gatunkach literackich, jak: powieść, nowela, opowiadanie, baśń, dramat i in. » przykłady utworów: J.R.R. Tolkien <i>Władca Pierścieni</i>, J. Dukaj <i>Katedra</i>

Religia grecka była religią politeistyczną, czyli uznawała istnienie wielu bogów, mających swoje dziedziny, którymi się zajmowali. Większość religii starożytnych to religie politeistyczne (w opozycji stał judaizm – religia monoteistyczna, czyli uznająca istnienie tylko jednego Boga).

Politeizm – wielobóstwo, czyli wiara w wielu bogów. Religia starożytnej Grecji była politeistyczna. Współczesną religią politeistyczną jest hinduizm.

Monoteizm – wiara w jednego Boga. Do religii monoteistycznych należą: judaizm, chrześcijaństwo i islam.

Postacie greckich bogów stanowią obecnie inspirację dla kultury popularnej (filmy, gry, komiksy, powieści).

Nawet wtedy, gdy mity przestały pełnić funkcję religijną, pozostały źródłem inspiracji literackiej, artystycznej i filozoficznej. Niektóre zawarte w nich tematy i motywy znalazły swoje miejsce w kulturze na stałe i są do dziś rozpoznawalne – określamy je jako archetypy oraz toposy.

Pracuj samodzielnie

Archetyp – pierwowzór, czyli pradawne wyobrażenie wzorów ludzkich postaw i zachowań, tkwiących w świadomości zbiorowej każdej społeczności. Pojęcie to wprowadził szwajcarski psycholog C. G. Jung. Przykłady archetypów mitologicznych: miłość silniejsza od śmierci (Orfeusz), matczyna miłość (Demeter), bunt dla dobra ludzkości (Prometeusz), bezwzględny wysiłek (Szyfryl), skrajny egocentryzm (Narcyz).

Pracuj samodzielnie

Topos – stały motyw, obraz powtarzający się w literaturze na przestrzeni wieków. Zbiór toposów określamy mianem topiki (łac. *loci communes* – miejsca wspólne). Przykłady toposów mitologicznych: topos genezy (obraz stworzenia świata), topos Arkadii (motyw idealnej, sielskiej krainy, w której człowiek żyje bez troski i w zgodzie z naturą).

Sacrum i profanum – pojęcia odnoszące się do dwóch sfer doświadczenia człowieka. **Sacrum** (z łac. świętość) dotyczy świętości, przestrzeni świętej związanej z bogami, natomiast **profanum** (z łac. *pro* – przed, *fanum* – świątynia) nazywa doświadczenia codzienne: zwykłe, ludzkie.

Sztuka

Antyczne kanony piękna i sztuki były przez wiele stuleci podstawą cywilizacji europejskiej. **Najważniejszymi założeniami sztuki antycznej były harmonia, równowaga, logika, spokój i piękno.** Nie przedstawiano w sztuce klasycznej wartości negatywnych, takich jak starość, brzydota czy cierpienie. W przypadku postaci ludzkich istotne były właściwe proporcje ciała – harmonia i symetria. Piękno w architekturze wyrażane było głównie prostotą i idealną geometrią form, w regularności i symetrii konstrukcji oraz delikatnej i wysmakowanej, najczęściej roślinnej, ornamentyce. Podstawową formą malarstwa były freski, czyli malarstwo ściennie polegające na malowaniu specjalnymi farbami na mokrym tynku.

Współcześnie sztukę starożytną oraz opierającą się na niej nowsze nurty z kolejnych epok określamy klasycznymi (z łac. *classicus* – wzorowy).

Partenon w Atenach z V w. p.n.e. – świątynia Ateny zbudowana pod nadzorem Fidiasza, najwybitniejszego greckiego rzeźbiarza.

Koloseum w Rzymie – amfiteatr wzniesiony w I w. n.e.

Grupa Laokoona – rzeźba powstała między II w. p.n.e. a I w. n.e., jej autorami prawdopodobnie są rzeźbiarze Agesander, Atenodor i Polidor.

Nike z Samotraki – rzeźba z III lub II w. p.n.e.

Wenus z Milo – rzeźba z I w. p.n.e.

Spis treści:

Kształcenie literackie i kulturowe

- Konwencja literacka
- Gatunki literackie
- Alegoria i symbol
- Środki stylistyczne w liryce
- Kategorie estetyczne tekstu literackiego
- Świat przedstawiony utworu literackiego
- Motyw i topos
- Narracja i narrator
- Periodyzacja dziejów literatury - sinusoida Krzyżanowskiego
- Co to jest kontekst?

Epoki literackie

- **Starożytność** Dokładne omówienie epoki **Mitologia grecka** Homer **Iliada** **Odyseja** Horacy **wiersze** (wybór) Sofokles **Antygona** **Biblia**
- **Średniowiecze** Dokładne omówienie epoki **Bogurodzica** **Lament świętokrzyski** **Legenda o św. Aleksym** **Kwiatki św. Franciszka z Asyżu** **Pieśń o Rolandzie** **Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią** Gall Anonim **Kronika polska** Dante Alighieri **Boska Komedja**
- **Renesans** Dokładne omówienie epoki Jan Kochanowski **Odprawa posłów greckich** **Pieśni** (wybór) **Treny** (wybór) **Psalmy** (wybór)
- **Barok** Dokładne omówienie epoki Jan Andrzej Morsztyn **wiersze** (wybór) Daniel Naborowski **wiersze** (wybór) Mikołaj Sęp Szarzyński **wiersze** (wybór) Jan Chryzostom Pasek **Pamiętniki** Piotr Skarga **Kazania sejmowe** Molier **Skąpiec** William Szekspir **Makbet** **Romeo i Julia**
- **Oświecenie** Dokładne omówienie epoki Franciszek Karpiński **wiersze** (wybór) Ignacy Krasicki **Hymn do miłości ojczyzny** Ignacy Krasicki **Satyry** (wybór)
- **Romantyzm** Dokładne omówienie epoki Zygmunt Krasiński **Nie-Boska komedia** Adam Mickiewicz **Ballady i romanse** **Dziady cz. IIDziady cz. II** **Konrad Wallenrod** **Oda do młodości** **Sonet**

-
- krymskie** (wybór) **wiersze** (wybór) Cyprian Kamil Norwid **wiersze** (wybór) Juliusz Słowacki **Kordian** **wiersze** (wybór)
- **Pozytywizm** Dokładne omówienie epoki Adam Asnyk **wiersze** (wybór) Eliza Orzeszkowa **Gloria victis** Bolesław Prus **Lalka** **Z legend dawnego Egiptu** Henryk Sienkiewicz **Potop** Fiodor Dostojewski **Zbrodnia i kara**
 - **Młoda Polska** Dokładne omówienie epoki Jan Kasprówicz **wiersze** (wybór) Kazimierz Przerwa-Tetmajer **wiersze** (wybór) Leopold Staff **wiersze** (wybór) Bolesław Leśmian **wiersze** (wybór) Władysław Stanisław Reymont **Chłopi** - t. 1 (Jesień) Stanisław Wyspiański **Wesele**
 - **Dwudziestolecie międzywojenne** Dokładne omówienie epoki Józef Czechowicz **wiersze** (wybór) Witold Gombrowicz **Ferdydurke** Kazimiera Iłakowiczówna **wiersze** (wybór) Jan Lechoń **wiersze** (wybór) Maria Pawlikowska-Jasnorzewska **wiersze** (wybór) Julian Przyboś **wiersze** (wybór) Julian Tuwim **wiersze** (wybór) Stefan Żeromski **Przedwiośnie** **Rozdziobią nas kruki, wrony**
 - **Literatura wojny i okupacji** Dokładne omówienie epoki Krzysztof Kamil Baczyński **wiersze** (wybór) Tadeusz Borowski **Opowiadania** **Ludzie, którzy szli** **Proszę państwa do gazu** Tadeusz Gajcy **wiersze** (wybór) Gustaw Herling-Grudziński **Inny świat** Hanna Krall **Zdążyć przed Panem Bogiem**
 - **Współczesność** Dokładne omówienie epoki Stanisław Baliński **wiersze** (wybór) Stanisław Barańczak **wiersze** (wybór) Miron Białoszewski **wiersze** (wybór) Jacek Dukaj **Katedra** Zbigniew Herbert **wiersze** (wybór) Ryszard Kapuściński **Podróże z Herodotem** Antoni Libera **Madame** Józef Mackiewicz **Droga donikąd** Czesław Miłosz **wiersze** (wybór) Sławomir Mrożek **Tango** Marek Nowakowski **Górz „Edek”** Marek Nowakowski **Raport o stanie wojennym** Jan Polkowski **wiersze** (wybór) Halina Poświatowska **wiersze** (wybór) Tadeusz Różewicz **wiersze** (wybór) Jarosław Marek Rymkiewicz **wiersze** (wybór) Andrzej Stasiuk **Miejsce** Wisława Szymborska **wiersze** (wybór) Marcin Świetlicki **wiersze** (wybór) Olga Tokarczuk **Profesor Andrews w Warszawie** Wojciech Wencel **wiersze** (wybór) Kazimierz Wierzyński **wiersze** (wybór) Albert Camus **Dżuma** George Orwell **Rok 1984** Powojenna piosenka literacka Ewa Demarczyk Wojciech Młynarski Jacek Kaczmarski Agnieszka Osiecka Kabaret Starszych Panów